

Problema 1 (Anca Manolescu – Universitatea Politehnica Bucureşti)

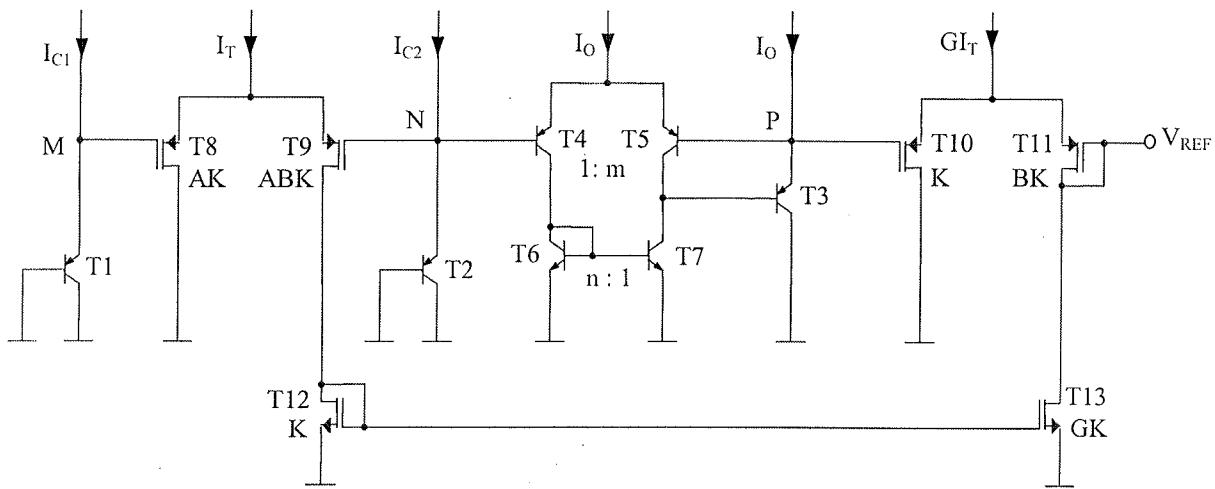
Se consideră referința de tensiune din figură în care:

- tranzistoarele MOS sunt polarizate în saturare și au factorii de aspect W/L indicați în figură, iar cele de același tip au aceeași tensiune de prag, V_T ;
- tranzistoarele bipolare T1 ÷ T3 sunt identice, iar tranzistoarele bipolare T4 ÷ T7 au raportul ariilor menționat în figură; se vor neglija curenții de bază;

Se cunoaște dependența de temperatură a curenților de colector ai tranzistoarelor T1 și T2, $I_{C1}(T) = \text{const.} \times T^\alpha$ și $I_{C2}(T) = \text{const.} \times T^\beta$. Se va considera că dependența de temperatură a tensiunii bază-emitor este de forma:

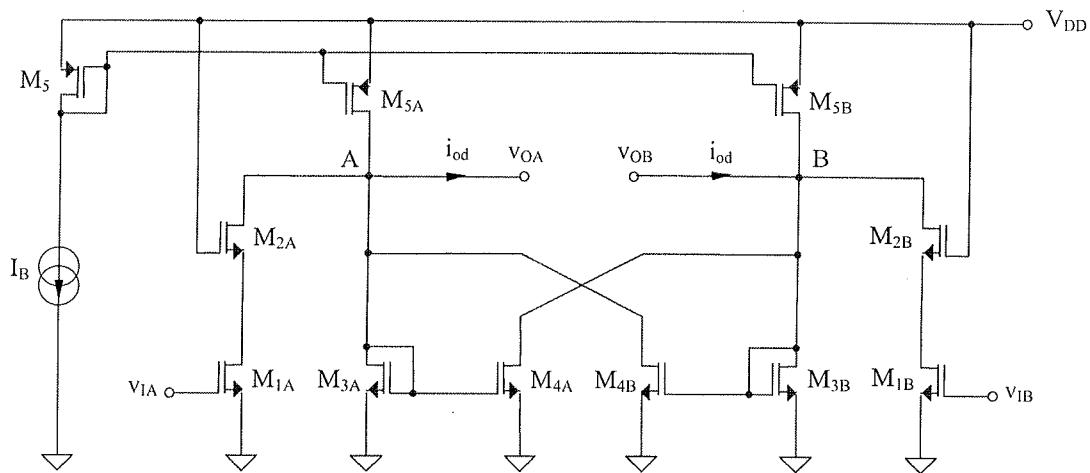
$$v_{BE}(T) = P + QT + (R - \eta) \frac{kT}{q} \ln\left(\frac{T}{T_O}\right)$$

unde R este α , respectiv β pentru tranzistoarele T1 și T2. P , Q , R și η sunt constante cunoscute, iar T_O este temperatura de referință.

- Să se determine relația care există între tensiunea diferențială $V_{REF} - V_P$ și tensiunea diferențială $V_N - V_M$ în funcție de parametrii A și G ;
- Să se determine expresia tensiunii diferențiale $V_P - V_N$ în funcție de parametrii m , n , k , q și de temperatura absolută, T ;
- Să se determine expresia dependenței de temperatură a tensiunii de referință, $V_{REF}(T)$, în funcție de parametrii circuitului și de temperatura absolută, T ;
- Să se determine condițiile necesare pentru a se obține o tensiune de referință independentă de temperatură. Ce expresie are această tensiune?

Problema 2 (Marius Neag – Universitatea Tehnica Cluj-Napoca)

Intre tranzitoarele circuitului din figura exista urmatoarele relatii:

$M_{1A} \equiv M_{1B}$, $M_{2A} \equiv M_{2B}$, $M_{3A} \equiv M_{3B}$, $M_{4A} \equiv M_{4B}$, $M_{5A} \equiv M_{5B} \equiv M_5$; $(W/L)_3 > (W/L)_4$. Toate tranzistoarele sunt polarizate in saturatie si se va neglaja efectul modularii lungimii canalului ($rds = \infty$).

1. Determinati expresia rezistentei de iesire de semnal mic, intre nodurile A si B.
2. Pentru un semnal de intrare de mod diferential se cere:
 - a. Amplificarea in tensiune de semnal mic, mod diferential

$$A_d = \frac{v_{od}}{v_{id}} = \frac{v_{oa} - v_{ob}}{v_{ia} - v_{ib}}$$

- b. Transconductanta de semnal mic, mod diferential

$$G_{md} = \frac{i_{od}}{v_{id}}$$

3. Pentru un semnal de intrare de mod comun se cere amplificarea in tensiune de semnal mic:

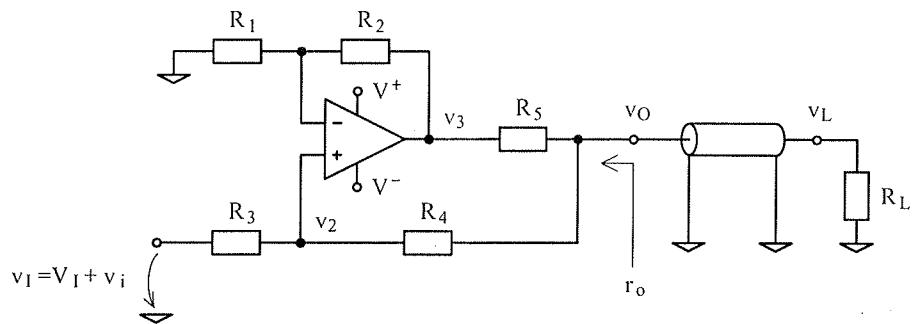
$$A_c = \frac{v_{oc}}{v_{ic}} = \frac{0.5 * (v_{oa} + v_{ob})}{v_{ic}} ; v_{ia} = v_{ib} = v_{ic}$$

4. Determinati domeniul tensiunii de alimentare pentru care toate tranzistoarele sunt polarizate in saturatie (expresia tensiunii de alimentare minime si maxime).

Problema 3 (Radu Belea, Universitatea din Galați)

Amplificatorul operațional din figură emite un semnal TV pe un cablu coaxial cu impedanță caracteristică $Z_C = 75 \Omega$. Se cunosc: $R_1 = R_2 = R_3 = 10 \text{ k}\Omega$, $R_5 = 15 \Omega$ și $R_L = 75 \Omega$. Se cer:

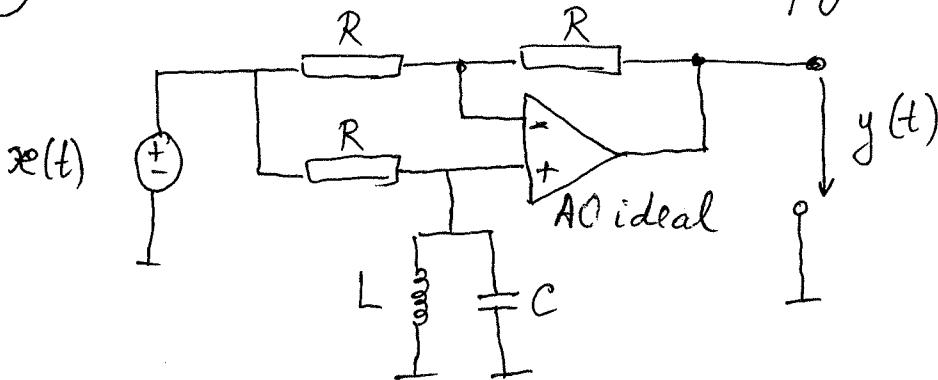
- Neglijăm atenuarea pe cablul coaxial ($v_L = v_O$). Să se deducă formula de calcul a amplificării $A_v = v_L/v_I$.
- Se notează r_o rezistența de ieșire a emițătorului. Să se calculeze valoarea rezistentei R_4 pentru care $r_o = Z_C$. Pentru simplificarea calculelor se negligează curentul prin rezistență R_4 în comparație cu curentul prin rezistență R_5 .
- Calculați amplificarea în tensiune, A_v , în condiții de adaptare $r_o = Z_C = R_L$.

Concursul profesional "Tudor Tănăsescu"

Sectiunea "Semnale, Circuite si Sisteme"

I) Fie circuitul cu A.O. ideal din figura:

Se cere:

a) Să se calculeze funcția de transfer $H(s)$

b) Să se calculeze și reprezinte grafic $|H(j\omega)|$ și $\arg\{H(j\omega)\} = \angle H(j\omega) = \varphi_\omega$

c) Energia semnalului $y(t)$, când semnalul de intrare

$$x(t) = \Gamma(t) - \Gamma(t-t_0); t_0 > 0$$

($\Gamma(t) = u(t)$ este semnalul treaptă unitate)

II) Fie funcția $X(\omega) = \frac{1}{\frac{5}{4} + \cos \omega}$. Se cere:

a) Să se reprezinte grafic funcțiile $\left(\frac{5}{4} + \cos \omega\right)$ și $\frac{1}{\frac{5}{4} + \cos \omega}$, marcând pe axele de coordonate valorile semnificative, $\omega \in \mathbb{R}$

b) Înținând cont de rezultatele de la a) și de proprietățile transformării Fourier să se precizeze, justificându-se natura variabili timp pentru $\mathcal{F}^{-1}\{X(\omega)\}$

c) Utilizând transformările Fourier elementare corespunzătoare să se determine $\mathcal{F}^{-1}\{X(\omega)\}$.

Se dă:

$$e^{-(\alpha+j\beta)t} \cdot u(t) \xrightarrow{\text{T.F.}} \frac{1}{\alpha+j\beta+j\omega}; e^{+(\alpha+j\beta)t} \cdot \Gamma(t) \xrightarrow{\text{T.F.}} \frac{1}{\alpha+j\beta-j\omega}$$

$$\alpha^n \cdot \Gamma(n) \xrightarrow{\text{TFTD}} \frac{1}{1-\alpha e^{-j\omega}}; |\alpha| < 1; \alpha^{-n} \cdot \Gamma(n) \xrightarrow{\text{TFTD}} \frac{1}{1-\alpha e^{j\omega}}; |\alpha| < 1$$

($\Gamma(n) = u(n)$ este semnalul treaptă unitate discret)

III

Sistemul din figura 1 a) se numește decimator. Relația dintre semnalele de la intrarea și ieșirea sa este $x_d[n] = x[Mn], M \in N$.

- Exprimați relația dintre spectrele semnalelor de la intrarea și ieșirea decimatorului pentru $M=2$.
- Demonstrați că această relație are forma generală :

$$X_d(\Omega) = \frac{1}{M} \sum_{k=0}^{M-1} X\left(\frac{\Omega+2k\pi}{M}\right).$$

c) Sistemul din figura 1 b) se numește interpolator. Relația dintre semnalele de la intrarea și ieșirea sa este

$$x_i[n] = \begin{cases} x[n/M], & n \text{ divizibil cu } M \\ 0, & \text{în rest} \end{cases}$$

Demonstrați că prin conectarea în serie a sistemelor din figurile 1 a) și 1 b) se obține sistemul din figura 1 c).

- Verificați afirmația de mai sus pentru $x[n] = n$ și $M = 2$.

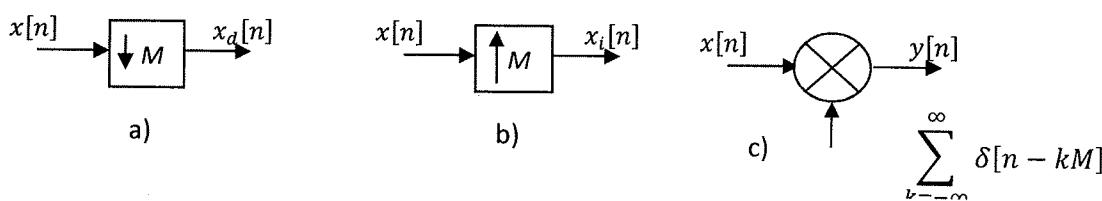
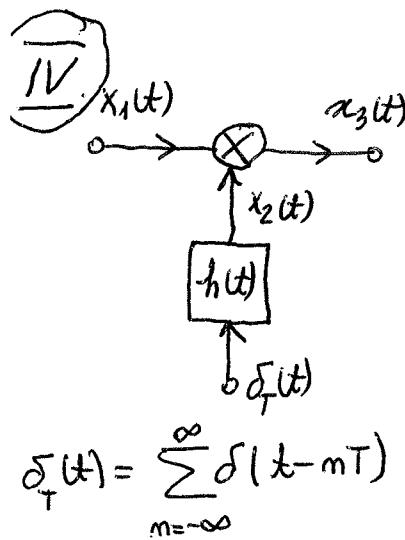

Figura 1. a) Sistem de decimare cu factorul M . b) Sistem de interpolare cu factorul M . c) Sistem de eșantionare ideală în timp discret.

Se consideră schema din figura unde $x_1(t) = A \cdot \frac{\sin \omega t}{\pi t}$ și

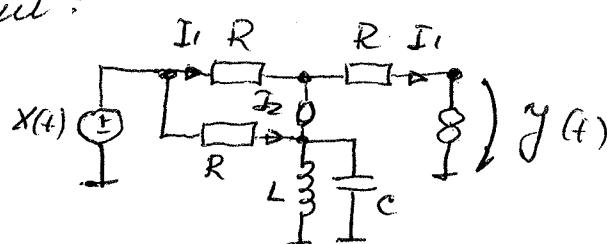
$$h(t) = \begin{cases} -\frac{4t}{T} + 1, & \text{pentru } t \in [0, T/2] \\ \frac{4}{T}(t - \frac{3T}{4}), & \text{pentru } t \in [T/2, T] \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

este funcția pondere a sistemului analogic liniar și invariант în timp.

- Să se reprezinte grafic $x_2(t)$
- Să se facă analiza spectrală a lui $x_3(t)$ și să se reprezinte grafic spectrul de amplitudini asociat.
- Să se determine valoarea lui T funcție de cum pentru care $x_1(t)$ poate fi refăcut din $x_3(t)$
- Să se dea o schemă pentru recuperarea lui $x_1(t)$ din $x_3(t)$.

Rezolvare probleme I:

a) Circuitul echivalent: (3P)

$$\text{Notam: } Z_{LC}(s) = \frac{1}{sC + \frac{1}{sL}} = \frac{sL}{s^2LC + 1}$$

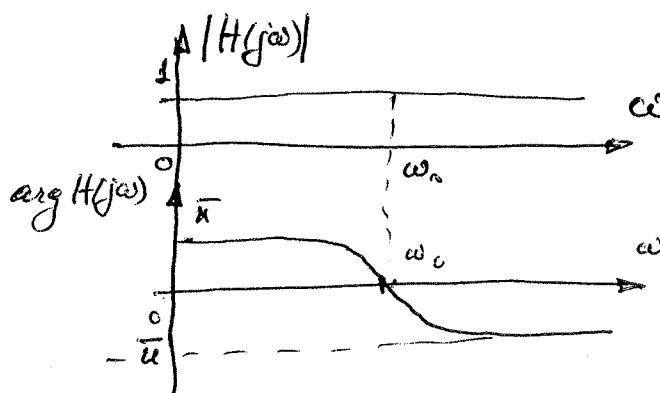
$$I_1 R = I_2 R \Rightarrow I_1 = I_2 = \stackrel{\text{not}}{I}$$

$$\begin{aligned} X(s) &= RI + Z_{LC}(s) \cdot I \\ Y(s) &= -RI + Z_{LC}(s) \cdot I \end{aligned} \quad \Rightarrow H(s) = \frac{Y(s)}{X(s)} = \frac{Z_{LC}(s) - R}{Z_{LC}(s) + R}$$

$$H(s) = \frac{SL - R(s^2LC + 1)}{SL + R(s^2LC + 1)} = - \frac{s^2 - \frac{s}{RC} + \frac{1}{LC}}{s^2 + \frac{s}{RC} + \frac{1}{LC}} \stackrel{\text{not}}{=} - \frac{s^2 - 2\alpha s + \omega_0^2}{s^2 + 2\alpha s + \omega_0^2}$$

b) (3P) $|H(j\omega)| = \sqrt{\frac{(\omega_0^2 - \omega^2)^2 + 4\alpha^2\omega^2}{(\omega_0^2 - \omega^2)^2 + 4\alpha^2\omega^2}} = 1$

$$\arg H(j\omega) = \bar{\alpha} - 2 \begin{cases} \arctg \frac{2\alpha\omega}{\omega_0^2 - \omega^2} & \omega < \omega_0 \\ \bar{\alpha}/2 & \omega = \omega_0 \\ \bar{\alpha} - \arctg \frac{2\alpha\omega}{\omega^2 - \omega_0^2} & \omega > \omega_0 \end{cases}$$

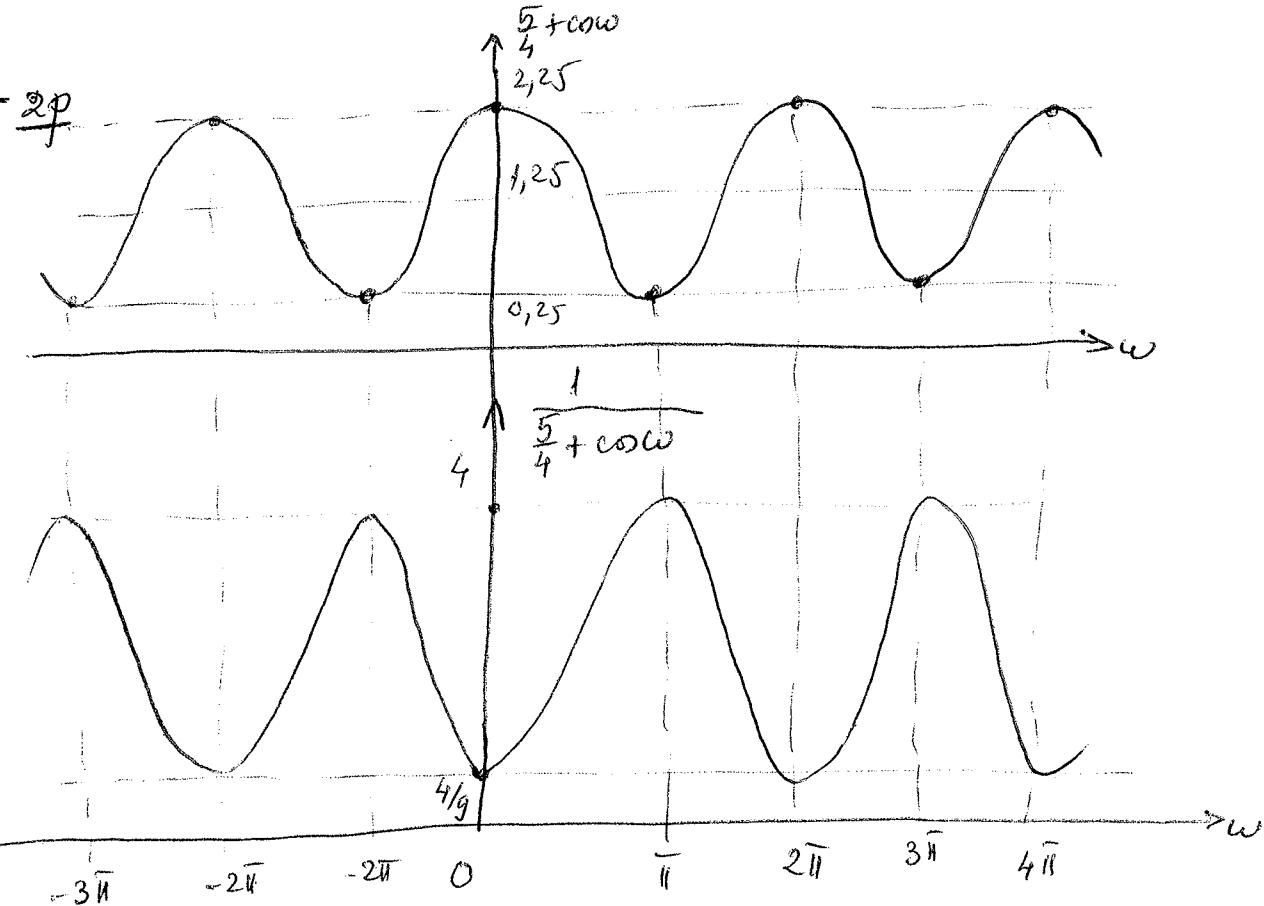
c) (3P) $E_y = \int_{-\infty}^{\infty} |y(t)|^2 dt = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} |Y(\omega)|^2 d\omega = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} |\mathbf{X}(\omega) \cdot H(j\omega)|^2 d\omega =$

$$= \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} |\mathbf{X}(\omega)|^2 |H(j\omega)|^2 d\omega = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} |\mathbf{X}(\omega)|^2 = \int_{-\infty}^{\infty} |\mathbf{x}(t)|^2 dt = \int_0^{t_0} 1^2 dt = t_0$$

(1P) - oficiu

Resolvare.

a) -2π

3P

b) $X(\omega)$ este un spectru periodic cu perioada $2\pi \Rightarrow$ că este vorba de TFTD, adică de semnal discret în timp.

$X(\omega)$ este reală în $\omega \Rightarrow x(n)$ este un semnal per.

c) Fie $x_1(n) = \alpha^n u(n)$; $| \alpha | < 1 \xrightarrow{\text{TFTD}} X_1(\omega) = \frac{1}{1 - \alpha e^{j\omega}}$.

4P

$$x_2(n) = \alpha^{-n} u(-n); | \alpha | < 1 \xrightarrow{\text{TFTD}} X_2(\omega) = \frac{1}{1 - \alpha e^{-j\omega}}$$

Cum $x(n)$ este un semnal per $\Rightarrow x(n) = \alpha^{|n|}; | \alpha | < 1$.

$$\begin{aligned} X(e^{j\omega}) &= X(\omega) = \sum_{n=-\infty}^{-1} \alpha^n e^{-j\omega n} + \sum_{n=0}^{\infty} \alpha^n e^{-j\omega n} = \\ &= \sum_{n=1}^{\infty} \alpha^n e^{j\omega n} + \sum_{n=0}^{\infty} \alpha^n e^{-j\omega n} = \frac{\alpha e^{j\omega}}{1 - \alpha e^{j\omega}} + \frac{1}{1 - \alpha e^{-j\omega}} \end{aligned}$$

$$= \frac{\alpha e^{j\omega} - \alpha^2 + 1 - \alpha e^{j\omega}}{1 - 2\alpha \cos \omega + \alpha^2} = \frac{1 - \alpha^2}{1 - 2\alpha \cos \omega + \alpha^2} \Rightarrow \alpha = -\frac{1}{2}$$

$$\alpha^{|n|} \xrightarrow{\text{TFTD}} \frac{1 - \alpha^2}{1 - 2\alpha \cos \omega + \alpha^2}$$

$$\left(-\frac{1}{2}\right)^{in} \xrightarrow{\text{TFTD}} \frac{1 - \frac{1}{4}}{1 + \cos\omega + \frac{1}{4}} = \frac{\frac{3}{4}}{\frac{5}{4} + \cos\omega}$$

$$\frac{4}{3} \cdot \left(-\frac{1}{2}\right)^{in} \xrightarrow{\text{TFTD}} \frac{1}{\frac{5}{4} + \cos\omega}$$

↙

$$\mathcal{F}\left\{\frac{4}{3} \left(-\frac{1}{2}\right)^{in}\right\} = \frac{1}{\frac{5}{4} + \cos\omega}$$

↑ P-office

1p. sf

SOLUȚIE

a) Pentru $M=2$, $x_d[n] = x[2n]$.

$$X_d(\Omega) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} x[2n]e^{-j n \Omega}$$

$$X\left(\frac{\Omega}{2}\right) = X_d(\Omega) + \sum_{n=-\infty}^{\infty} x[2n+1]e^{-j(2n+1)\Omega/2} \quad (1)$$

respectiv :

$$\begin{aligned} X\left(\frac{\Omega}{2} + \pi\right) &= X_d(\Omega) + \sum_{n=-\infty}^{\infty} x[2n+1]e^{-j(2n+1)\Omega/2} e^{-j(2n+1)\pi} = \\ &= X_d(\Omega) - \sum_{n=-\infty}^{\infty} x[2n+1]e^{-j(2n+1)\Omega/2} \end{aligned} \quad (2)$$

Adunând ecuațiile (1) și (2) membru cu membru și împărțind rezultatul la 2 se obține:

$$X_d(\Omega) = \frac{X\left(\frac{\Omega}{2}\right) + X\left(\frac{\Omega}{2} + \pi\right)}{2} \quad (3)$$

b) Analizând ecuația (3) se constată că ea este identică cu cea din enunț pentru $M=2$.

Membrul drept al ecuației din enunț poate fi pus în forma:

$$\begin{aligned} \sum_{k=0}^{M-1} X\left(\frac{\Omega + 2k\pi}{M}\right) &= \sum_{k=0}^{M-1} \sum_{n=-\infty}^{\infty} x[n]e^{-j(\frac{\Omega + 2k\pi}{M})n} = \sum_{n=-\infty}^{\infty} x[n]e^{-j\frac{\Omega}{M}n} \sum_{k=0}^{M-1} e^{-j\frac{2\pi}{M}kn} = \\ &= \sum_{n=-\infty}^{\infty} x[n]e^{-j\frac{\Omega}{M}n} \left(1 + \sum_{k=1}^{M-1} e^{-j\frac{2\pi}{M}kn}\right) \end{aligned} \quad (4)$$

Dar:

$$\sum_{k=1}^{M-1} e^{-j\frac{2\pi}{M}kn} = \sum_{k=1}^{M-1} \left(e^{-j\frac{2\pi}{M}n}\right)^k = \frac{1 - e^{-j2\pi n}}{1 - e^{-j2\pi n/M}} = 0$$

În consecință ecuația (4) devine:

$$\sum_{k=0}^{M-1} X\left(\frac{\Omega + 2k\pi}{M}\right) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} x[n]e^{-j\frac{\Omega}{M}n} \quad (5)$$

sau, cu schimbarea de variabilă $\frac{n}{M} = p$:

$$\sum_{k=0}^{M-1} X\left(\frac{\Omega + 2k\pi}{M}\right) = \sum_{p=-\infty}^{\infty} x[pM]e^{-j\Omega p} = X_d(\Omega) \text{ (c.c.t.d)} \quad (6)$$

c) Fie $y[n]$ semnalul obținut la ieșirea sistemului format prin conectarea în serie a sistemelor din figurile 1 a) și 1 b). Notând cu $x_d[n]$ semnalul de la ieșirea primului sistem (obținut ca răspuns la semnalul $x[n]$) se poate scrie, pe baza relației intrare-ieșire a celui de al doilea sistem:

$$y[n] = \begin{cases} x_d[n/M], & n \text{ divizibil cu } M \\ 0, & \text{în rest} \end{cases}$$

sau, ținând seama de relația intrare-ieșire a primului sistem:

$$y[n] = \begin{cases} x[nM/M] = x[n], & n \text{ divizibil cu } M \\ 0, & \text{în rest} \end{cases} \quad (7)$$

Fie $z[n]$ semnalul de la ieșirea sistemului din figura 1 c). Acesta se poate exprima în forma:

$$z[n] = x[n] \sum_{k=-\infty}^{\infty} \delta[n - kM] = \sum_{k=-\infty}^{\infty} x[n] \delta[n - kM] = \sum_{k=-\infty}^{\infty} x[kM] \delta[n - kM]. \quad (8)$$

Dacă n nu este multiplu de M , atunci $\delta[n - kM] = 0$ și în consecință $z[n] = 0$. Dacă însă n este multiplu de $M = pM$, atunci ecuația (8) devine:

$$z[n] = x[pM] = x[n].$$

Deci semnalul $z[n]$ este identic cu semnalul $y[n]$ din ecuația (8). Adică, sistemul din figura 1 c) și sistemul obținut prin concatenarea sistemelor din figurile 1 a) și 1 b) răspund la fel la semnalul $x[n]$. În consecință, cele două sisteme sunt echivalente.

- d) În figura următoare se prezintă semnalele $x[n] = n$, $x_d[n]$, $y[n]$ și $z[n]$, pentru $M = 2$.

115P

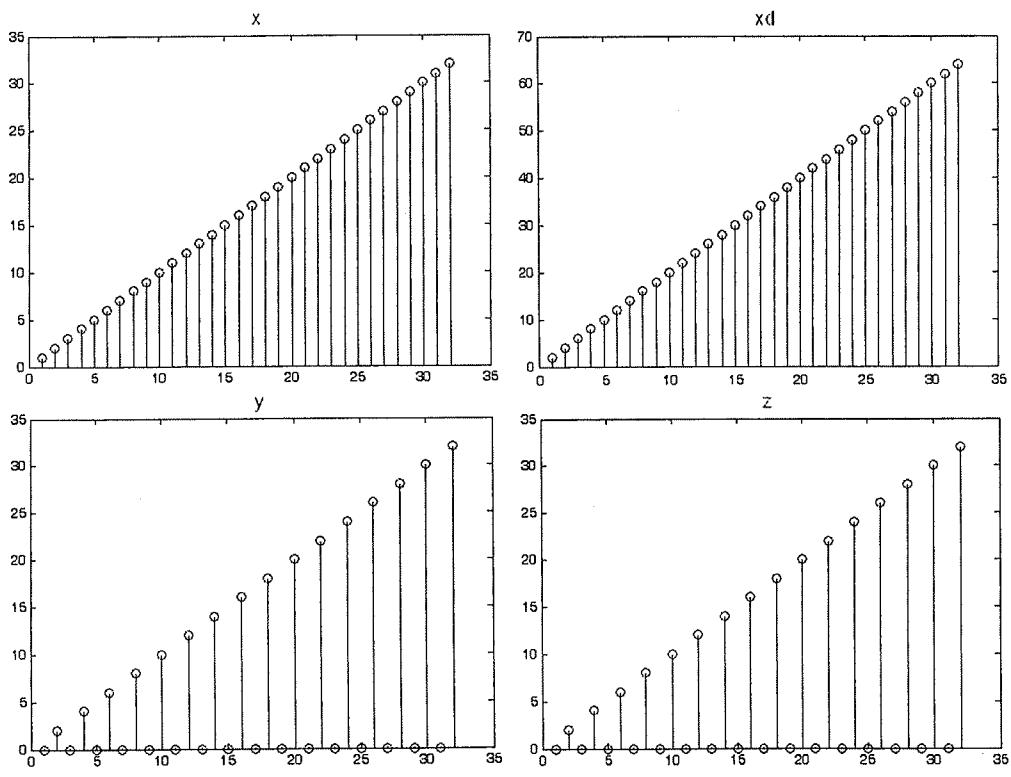
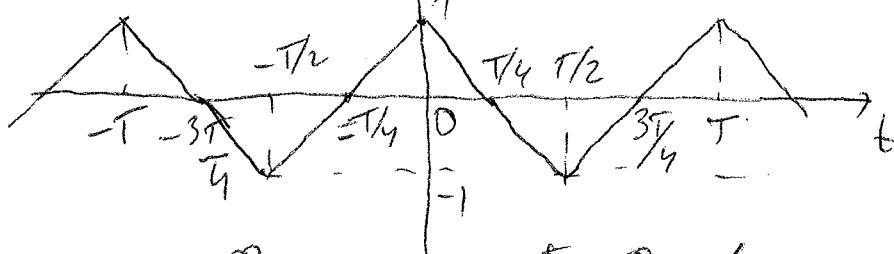

Figura 2. Rezultatul unei simulări Matlab pentru x de lungime 32.

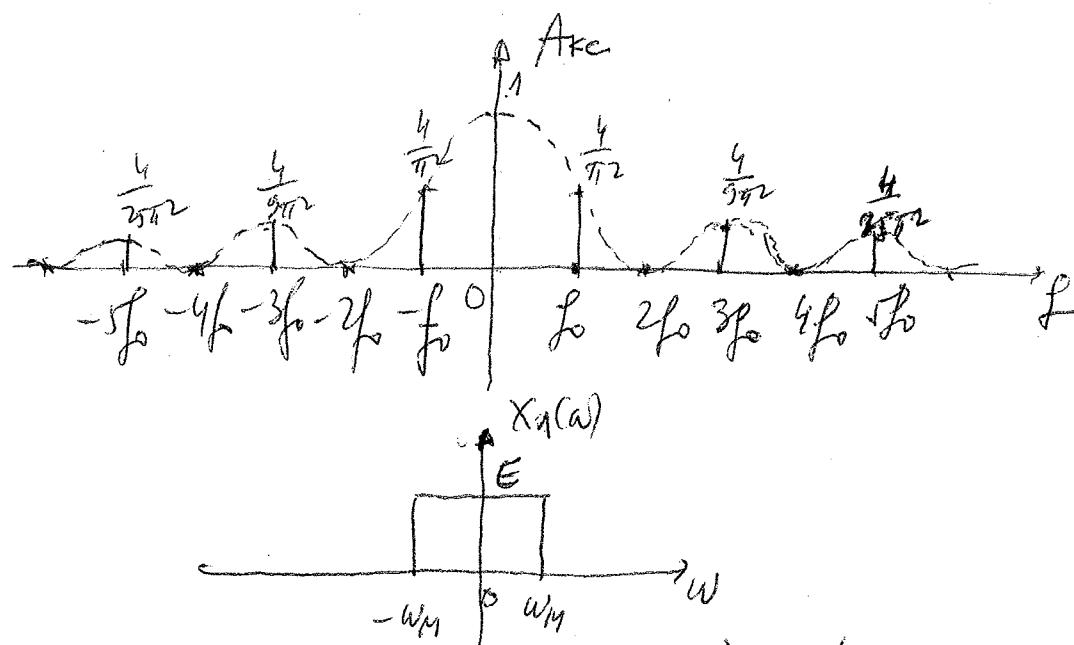
Întrucât cele două grafice de jos sunt identice, rezultă că echivalența de la punctul anterior se verifică pentru exemplul considerat.

(1p)
ap

$x_2(t)$ Resolviere Sub. 4

$$x_2(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} A_{kc} e^{j k \omega_0 t} = \sum_{n=-\infty}^{\infty} \frac{4}{\pi^2 (2n+1)} e^{j(2n+1)\omega_0 t}$$

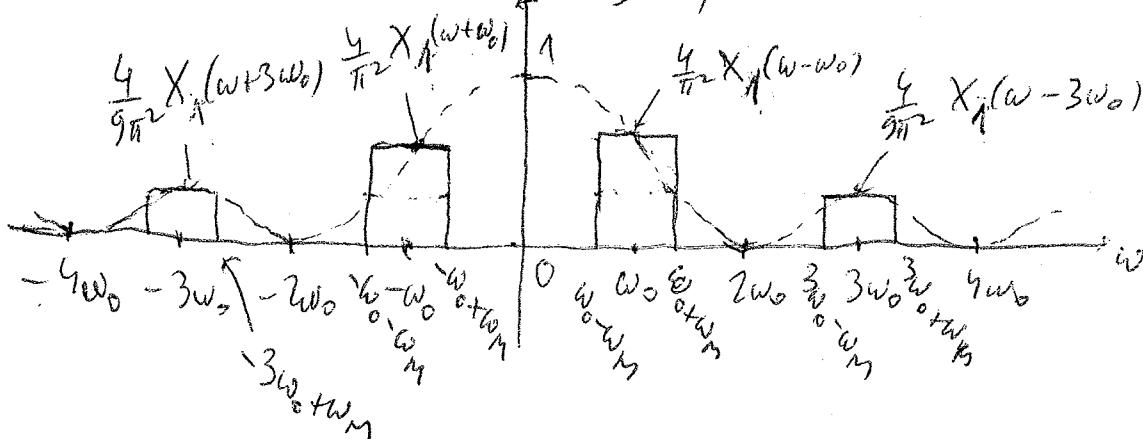

(3p)

$$\text{Dann } x_3(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} A_{kc} e^{j k \omega_0 t}$$

$$\begin{aligned} X_3(\omega) &= \frac{1}{2\pi} X_1(\omega) * X_2(\omega) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} X_1(\lambda) X_2(\omega-\lambda) d\lambda = \\ &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} X_1(\lambda) \sum_{k=-\infty}^{\infty} 2\pi A_{kc} \delta(\omega-\lambda-k\omega_0) d\lambda = \\ &= \sum_{k=-\infty}^{\infty} A_{kc} X_1(\omega - k\omega_0) \end{aligned}$$

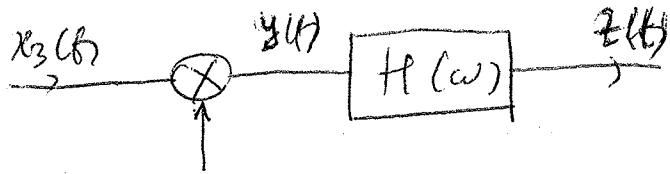
$X_3(\omega)$

(4p)

$$3\omega_0 - \omega_M > \omega_b + \omega_M \rightarrow \omega_0 > \omega_M \rightarrow \frac{2\pi}{T} > \omega_M$$

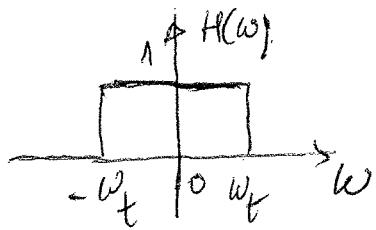
$$T < \frac{2\pi}{\omega_M}$$

Grob

$$\omega_M < \omega_t < 2\omega_0 - \omega_M$$

(2p)

$$z(t) = \frac{4}{\pi \omega_0} x_1(t)$$